

KRAJNIANSKE noviny

ročník 21.
číslo 2/2015
zadarmo

Obec Krajné

IČO: 00311715

Júl 2015

Peter Kaminský

Kníhtlač Gerthofer

UZNESENIE Č. 2/2015 ZO ZASADNUTIA OBECNÉHO ZASTUPITELSTVA V KRAJNOM, ZO DŇA 12. 3. 2015

A) Schvaľuje

1. program Obecného zastupiteľstva
2. zloženie návrhovej komisie a overovateľov zápisnice
3. jednomyseľne schvaľuje zámer prenajať poľnohospodárske pozemky p.č. 2759 vo výmere 327,50m², p. č. 2789 vo výmere 1534m² a p. č. 2795/1 vo výmere 4625m², všetko trvale trávnaté porasty, na vykonávanie poľnohospodárskej činnosti. Cena prenájmu sa vypočítava podľa zákona č.504/2003 Z. z. o nájme poľnohospodárskych pozemkov, poľnohospodárskeho podniku a lesných pozemkov a o zmene niektorých zákonov a vypočíta sa 3% ročne z BPEJ celkovej výmery prenájmenej poľnohospodárskej pôdy, cena činí 0,0022 €/m² (22,0425 €/ha).
4. spôsob prenájmu poľnohospodárskej pôdy bude v zmysle zákona č. 138/1991 Zb. o nakladaní s majetkom obcí bude priamym prenájomom podľa §9a ods. 5 (obec zverejní zámer prenajať svoj majetok priamym prenájomom najmenej na 15 dní, zároveň zverejní lehotu na doručenie cenových ponúk záujemcov)
5. poskytnúť sumu 72,60 € na jedno dieťa na kalendárny rok pre deti navštevujúce CVČ Myjava
6. za člena kultúrnej komisie Bc. Miroslavu Matejovičovú

7. záujem obce konať vo veci pozemkových úprav s cieľom riešenia rozdrobenosti pozemkového vlastníctva, revitalizácie krajiny a rozvoja vidieka.

B) Berie na vedomie

1. kontrolu plnenia úloh z predchádzajúceho zasadnutia
2. predložené náplne práce komisií
3. zámer obce obstaráť merače rýchlosti
4. informácie starostu obce

C) Ruší

1. uznesenie OZ č.1/2015 časť A bod 3)
2. uznesenie OZ č.1/2015 časť A bod 4)

D) Neschvaľuje

1. stanovy stavebnej komisie
2. zvýšenie platu starostu obce

E) Zriaďuje

1. komisiu na ochranu verejného záujmu

F) Volí

1. členov komisie na ochranu verejného záujmu: JUDr. Jána Konečníka, Ing. Dušana Mozoláka a p. Hanu Kubalákovú

Jana Hudecová
prednostka OcÚ

„KONEČNE NÁM SVITLA SLOBODA...”

Takto, alebo podobnými slovami prejavovali skoro všetci obyvatelia našej obce sobotné ráno 7. apríla 1945 svoju radosť po prechode frontu ďalej na západ. Najväčšia radosť vládla v rodinách, ktoré boli v konflikte so zákonmi a záujmami režimu Slovenského štátu. Pre nich to bol pocit znovunarodenia, ukončenie

hrôzy strachu, neistoty z možných perzekúcií po odhalení ich činnosti nemeckými vojakmi, ale aj príslušníkmi POHG. Kronikár Ján Gabriž podáva obraz v obci po vypuknutí SNP v auguste 1944 takto: *Dňa 15. septembra 1944 prišli do Krajného z Nového Mesta n. V. prví nemeckí vojaci počtom asi 100 mužov.*

Medzi týmito boli aj úderníci HG z Nového Mesta n. V. a z Vrbového, poobliekaní v Nemeckých uniformách. Títo mali za úlohu likvidovať tvoriace sa partizánske skupiny. Obsadili za včas rána všetky cesty vedúce do Krajného a každého zastavovali a kontrolovali. Svoje veliteľstvo mali umiestnené v tunajšej meštianskej škole. Na kopanici Podrienie vznikly aj prestrielky medzi partizánmi a Nemcami a preto Nemci strieľali na každého, kto sa objavil v poli.

Dňa 17. septembra 1944, teda už na tretí deň, prišli znova. Robili prehliadky po domoch tu v Krajnom i na kopaniciach, odvážili sa i na pokraje lesov – dnu už nie. S Nemcami prišli znova i gardisti, celú trestnú výpravu viedol Štefan Valášek,*1 gardista z Nového Mesta n. V. Všetci boli v nemeckých uniformách. Jeden z vojakov – Nemcov chcel zbehnúť od Nemcov. Šiel cez Chojnicu, Zbehy, Prašník a všade v domoch, kde sa stavil, pýtal civilné šaty. Na šťastie ho vo Vrbovom chytili a zahlásili do Krajného, že sa našiel, lebo v Krajnom ho už zháňali. Celá rázia bola totiž bezvýsledná, nič nenašli, ale naposledy zistili, že im chýbaj jeden Nemec. Samozrejme, že hneď obviňovali našich ľudí a partizánov z jeho zmiznutia. Začaly sa nové prehliadky a už i zašťovanie. Zaistili Samuela Matyáša, riaditeľa tunajšej meštianskej školy, podobne i Znáchora, miestného žandárskeho veliteľa a Belomíra Sútorisa, vedúceho notára, všetkých z Krajného.

Takéto situácie sa často opakovali až do oslobodenia, ktoré Ján Gabriž opisuje v Kronike obce Krajné: 6. apríl je tým šťastným dňom, kedy v noci pod tlakom postupujúcej Červenej armády vyprázdnil nemecké vojská obec Krajné. Pri ústupe vyhodily na hornom konci Krajného železobetónový most nad potokom Jablonka.*2

Týmito poslednými dvoma vetami ukončil, uzavrel Ján Gabriž písanie v 1. kronike, ktorú pôvodne začal písať Štefan Valášek v čase Slovenského štátu a z neznámych príčin ukončil písanie v decembri 1942. Ján Gabriž prišiel učiť do Krajného asi v septembri, na začiatku školského roku 1945, preto jeho informácie z obdobia rokov 1944 – 1945 boli sprostredkované a to len od úzkeho okruhu ľudí. Pre obdobie po oslobodení bola založená 2. kronika. Mám doplniť „Kroniku“ obce Krajné od r. 1943. Podľa nariadenia Povereníctva informácii musia byť kroniky uzavreté r. 1945 – dňom oslobodenia zpod fašizmu, teda rokom konca okupácie a od r. 1945 má sa založiť kronika nová. Chcem sa pridržať tohto nariadenia a preto posledné dva roky okupácie zachytávam len v suchých dátach a kroniku uzavriem. V novej kronike vrátim sa však k rokom okupácie

podrobne, ba veľmi podrobne, aby bola zachytená pravá tvár ľudu krajňanského za okupácie, aby budúce pokolenia dozvedeli sa pravdu, ktorú môj predchodca z osobne bezpečnostných dôvodov nemohol napísať.

Aj po oslobodení nemohli sa mnohé udalosti zapísať do kroniky pretože prebiehali vyšetrovania. Mnohé súdne uzavreté prípady po februárovom prevrate 1948, v mocenských bojoch boli mnohí čestní ľudia degradovaní na nepriateľov a mnohí prisluhovači fašistického režimu začali robiť si v novom politickom systéme novú kariéru, nemohli byť skutočne zaznamenané. Ľudia postupne pri každodenných starostiach na všetko zlé zabúdali, odpustili, vinníci po odpykaní trestov vrátili sa do občianskeho života. Že sú mnohé informácie niektorým ľuďom nepríjemné, svedčí tomu fakt, že v roku 1992 v expozícii historických dokumentov, prístupnej pre verejnosť v zasadacej miestnosti, bol neznámou osobou vytrhnutý list z kroniky. Podobne v školskej kronike, Štátnej ľudovej školy v Krajnom, sú listy z obdobia rokov 1943/44, kedy bol správcom školy Ján Majtáz, vytrhnuté. Kroniku od založenia školy 11. 4. 1930 viedol Martin Petrucha, do septembra 1943. Výnosom MŠ a NO č. 80375/41-I.-A/2 zo dňa 25. mája 1942, bola doterajšia Ev.a.v. a Štát. ľud. škola v Krajnom dňa 1.septembra 1942 pretvorená na Ev. a. v. ľudovú školu so 4. triedami. Od 1. sept. 1942 slúčená škola niesla titul Ev. a. v. ľud. škola, keďže väčšina žiakov bolo ev. a. v. vyzn.

Školský rok 1943/44. Záznamy z tohto škol. roku nie sú žiadne, lebo v kronike Ev. a. v. ľud. školy boli listy č. 91 – 100 vytrhnuté. Pravdepodobne bola tam opísaná horlivá činnosť tehďajšieho spr. šk. J. Majtása za cudzích podmaniteľov.

V archívoch je veľa informácií, ktoré dávajú obraz krívd, nespravodlivosti diktátorských režimov. Úlohou historikov je z rozsiahlych materiálov vybrať jadro problému, informovať a poučiť ľudí, hlavne mladých, ktorí nezažili takú dobu. Na internete je veľa štúdií, ktoré sa opierajú o historické fakty a sú nášmu regiónu blízke. Jedným je aj dokument Mgr. Juraja Krištofika: „**Ja nič, ja dobrý Slováč**“. <http://www.druhasvetova.sk/2015/03/21/ja-nic-ja-dobry-slovak-sudny-proces-s-velitelom-pohg-v-novom-meste-nad-vahom-jozefom-gasparikom/>

Na základe tohto dokumentu je v Gabrižovom zápise nesprávne uvedené priezvisko Štefan Valášek,*1, ale správne je Vlášek. Na mapách do roku 1950 je uvádzaný názov potoka Korytárka, nie Jablonka*2. Jablonka je až od prítoku potoka od Podprehory, (Matejovský potok). Jablonka tečie cez Hrachovište, Višňové, Čachtice, vlieva sa do Dudváhu. Vráťme sa do súčasnosti.

Spomienková slávnosť 70. výročia oslobodenia obce konanej 7. apríla 2015, nezarezovala dostatočne v myšliach občanov, vzhľadom na okružle výročie, mala veľmi slabú účasť. Organizátori slávnostnej spomienky mali snahu pripraviť dôstojnú oslavu, žiaľ od roku 2011, kedy bola do spomienkových osláv zapojená aj škola, hlavne malou účasťou obyvateľstva úroveň osláv klesá. Ak by boli zverejňované „Aktuality“ na stránke obce, nemali by sme sa čím chváliť.

Spomienková slávnosť začala položením venca vďaka k pamätníku obetí svetových vojen, delegátmi plk.v.v. PaDr. Štefanom Bumbálom, pplk.v.v. Ing. Vladimírom Trgalom a starostom obce Krajné Ing. Petrom Kubisom. Pokračovala básňou v prednese Mgr. Danky Markovej, slávnostným príhovorom starostu obce Krajné a spomienkovým príhovorom k rodákovi, Štefanom Bumbálom. Slávnosť uzavrela básňou Andrea Batková, účastníci boli pozvaní na občerstvenie a prehliadku historických zbraní v zasadacej miestnosti obecného úradu. Expozíciu zbraní pripravili členovia KVH ČSLA Piešťany v spolupráci MO SZPB v Krajnom. Členovia klubu vojenskej histórie držali čestnú stráž počas slávnosti.

Ak by si prišli tak významný deň v histórii našej obce pripomenúť aspoň občania, ktorí už žili v tej dobe, aj keď je veľa tých čo si v pamäti neuchovali udalosti, myslím občanov nad 70 rokov, predsa zo spomienok rodičov vedia o všetkých hrôzach viac, ako stredná a mladá generácia.

V 2. kronike obce písanej Jánom Gabrižom sú mená partizánov, vojakov, ktorí prebehli na stranu ČA, ďalej je uvedené:

A teraz by som mal spomenúť tých, ktorí podporovali odboju, ktorí skrývali. Je mi to veľmi ťažko, nakoľko nie je človeka v Krajnom, ktorý by bol odmietol aspoň podporiť, ale predsa vyzdvihnem aspoň niekoľkých. Najväčšou organizátorkou celej odbojovej práce, ale najmä sberateľkou naturálií a peňazí bola babka Kubová, ktorá sa prisťahovala po prvej svetovej vojne do Krajného z Ruska. Ona vyberala od známych i neznámych nebála sa pýtať od nikoho – a beda kto by sa bol vyhovárať! ... Ďalší: Belomír Sutoris, miestny vedúci notár – dobrý vydavateľ falošných legitimácií pre partizánov, v ktorej mu pomáhali úradníci MNV a to Martin Lukáč, Štefan Moravec, Pavel Znáchor, Alojz Danihel, členovia miestnej žandárskej stanice, prof. Ján Valášek, Samuel Matyáš, riaditeľ meštianskej školy, Michal Knap, pekár, Štefan Janeka mäsiar, Štefan Kostelný, Juraj Plesník z Podvrchu, Pavel Pakány, Ján Babulíc, do svojej smrti, Pavel Bukoučan, Martin Plesník z Podprehory, Samuel Otruba krajčír, Ján Šagát, Martin Knap, Pavol Vydarený z Dobrej Mere, neskorší predseda MNV, Štefan a Martin Marek, Štefan Turan, Ján, Pavol a Štefan Ďuriš, Dr. Šustikievič, lekár, Samuel Bórik, Pavol Macúch, Michal Zmeko mlynár a Pavol Kovár, ktorý, hoci bol jedným zo zakladateľov HG v Krajnom, preorientoval sa veľmi a bol najplátnejším členom hnutia, lebo on bol sprostredkovateľom a dopravcom naturálií z Krajného priamo do partizánskych táborov. ... Mnohých a mnohých by som musel ešte spomínať, mnohí a mnohí ešte pomáhali ako mohli, jeden menej, druhý viac, ale každý podľa svojich možností a to bola hlavná vec. Naposledy som nechal tých, ktorí obetovali to najdrahšie, ktorí obetovali svoj život. Niektorí padli priamo v boji ako partizáni, alebo vojaci, iní zahynuli v koncentračných táboroch v Nemecku, a to: Ján Vydarený, padol v boji pri Cetuni, Ján Kubiš pri Bošácej, Ján Konečník pri prechode z Ošmeku za Váh, Michal Tomka z Trnia v Povstaní, Ján Kravárik z Luskovice. V Nemecku

zahynuli: Pavol Bukovčan, Michal Marônek, Ján Sadák.*3 Ešte doma zahynul Ján Babulík a Samuel Kubík. Pamätajme všetci my a vy, nasledujúce pokolenia, že obetovali to najdrahšie na oltár vlasti, aby my i vy všetci, ktorí prídete po nás mohli žiť šťastnejšie, aby žili životom radostnejším a veselším. Česť ich pamiatke!

Kronikár zapísal nesprávne krstné meno Ján Sadák.*3 Správne meno je Pavol Sadák.

Priblížim Vám udalosti, ktoré prežívali moji rodičia a blízka rodina ku koncu vojny a po oslobodení, na ktoré si ešte dnes dobre spomína moja sestra, ktorá mala 12 rokov. Podstatná časť udalostí bola uverejnená v SOČ SPŠE v Starej Turej, školskom roku 1998/99 „Farma Lazčeka, z roku 1944“, ktorú vypracovala Ivana Gáliková a je prístupná na stránke obce v časti História. Niektoré informácie o pobyte amerických letcov ste z nej čítali v predchádzajúcom čísle novín. Objavili sa aj ďalšie informácie o židovských rodinách skrývajúcich sa v Krajnom. V minulosti, keď som sa viac venoval hľadaniu v histórii, objavil som pred rokom na internete novú informáciu o Dr. Eugenovi Kulkovi. V časti práce **Prenasledovaný Žid Eugen Kulka** je uvedené:

V septembri priviedol na farmu babičkin brat Michal židovského lekára, Dr. Eugena Kulku, ktorý sa určitú dobu (júl – august) skrýval v Krajnom u pána Martina Marku. Dlhú predtým ako bol vyhlásený Mníchovský diktát, odišiel z Prahy do nemocnice v Piešťanoch, kde pôsobil ako ženský lekár. Keď že mu hrozilo odvečenie do koncentračného tábora, zobral si len to čo mal v nemocnici a potom ho previezol pán Marek do Krajného na voze v ktorom vozil do Piešťan každý deň mlieko z celej dediny a kopaníc. V príspevku blogera osama2

Na fotografii pred dverami do kuchyne je Michal Knap, brat mojej mamy.

pod názvom **Prezident Tiso a Židia***4 je uvedené, že Kulka dostal výnimku od prezidenta Tisu, aby nebol pozbavený občianskych práv, aby mohol pôsobiť ako lekár, ešte v novembri 1942. Pravdepodobne po tomto dátume odišiel z Prahy do Piešťan. V konečnom dôsledku mu už v auguste 1944 výnimka nebola nič platná. Že bol Kulka uznávaný odborník, našiel som jeho meno v Mesačníku *Monatsschrift f. Geburtshilfe u. Gynäkologie* 1935; 99: I-IV, čo iste veľmi závažilo pri udelení výnimky. Je veľa príbehov v spojení s jeho menom, možno budú niekedy nabudúce.

*4 <http://forum.zoznam.sk/t/5/45345/>

Vazte_si_ho_Vasho_preveho_prezidenta_Dr._Tisa/ Môj otec si nedobre spomínal na manželov Mittelmanových, príbeh zapísaný ako: **Židovská rodina**. Udalosti, ktoré nie sú v príbehu zapísané. Ráno 7. apríla 1945 prišla na Lazčeka skupina vojakov ČA, čo spomína moja sestra takto: Keď prišli Rusi, tak ľudia sa zbehli na dvor, obstali ich a pekne sa s nimi rozprávali, že oni sú gazdovia, keď videli tie kone, kravy v jarku. Ukazovali a vysvetľovali prečo sú tam, že si ich tam chránili, aby im ich Nemci nezobrali. A dosť sa dohovorili, ukazovaním a tak. Otec ich chcel privítať pohárkom, fľašou a ten Rus hovorí „nie, dajte jesť, kušať“, nedovolil, aby im tú fľašu dali vypiť, ale chlieb, maslo a mlieko im dali. Tí z vrchu,*5 keď už videli ako tam besedujú, prišli aj oni za nimi a ten Rus hneď na nich „buržuj“, lebo boli inak, pánskejšie oblečení, hoci aj vyzerali dosť biedne, neviem čo na nich tak videli. A otec hovorí, že nie, sú to ľudia čo sa schovávali pred Nemcami. A tých ostatných prijali veľmi dobre.

*5 Kulka a Mitelmanovci

Rodičia aj sestra spávali na výške, izbe nad kuchyňou. Kuchyňu väčšinou ani nezamykali. Z izby sa prechádzalo do sýpky, z ktorej sa vchádzalo maskovaným otvorom do úkrytu, tajnej miestnosti, ktorá mala rozmery asi 4,5 x 1m, bez denného svetla, prenikalo tam iba škárami medzi doskami. Prvú slobodnú noc rodičia presťahovali sa spať do kuchyne, aby azylanti pohodlne sa vyspali v posteliach na výške. Sestra mala ustlané v kuchyni na peci. Do kuchyne sa vchádzalo priamo zvonku dverami, v hornej tretine presklenými menšími tabuľkami. Postel v kuchyni bola vedľa dverí, hovorovo „za dverami“. Vedľa postele, teda oproti dverám uložila mama do kočiarika spať mňa. Skoro nad ránom, ešte za tmy, prechádzala cez dvor ruská patrola, na ktorú zaštekal pes, spávajúci pred dverami. Vojak po ňom vystrelil, pravdepodobne nie v úmysle ho zabiť. Gulka prevrátila dvere, preletela tesne nad kočiarikom a zavrátila sa oproti v stene pod pecou. Veľké moje šťastie bolo v tom, že podlaha v kuchyni bola o dobrých 20cm nižšie, ako bol prah dverí, že vojak nestrielal priamo na psa. Preto 8.apríla môžem oslavovať svoje znovunarodenie, ale

takýchto dní sa v živote človeka udeje veľakrát. Dovtedy to boli prakticky všetky dátumy domových prehliadok, „rázií“, pri ktorých ak by Nemci objavili niečo podozrivé a následne by urobili dôslednú prehliadku domu a potom by nasledovala likvidácia všetkých. Na záver chcem už len spomenúť výrok otca, ktorý počul od pána Mittelmana ráno 7. apríla 1945 a s trpkým hlasom ho pri spomienkach opakoval. „Konečne nám

svitla sloboda a za to, čo sme si tu vytrpeli nám niekto poriadne zaplatí.“ Aký diametrálne odlišný človek bol Dr. Kulka, ale aj ďalší, spomínaní v dcérinej práci. Kolko úsilia vynaložil pre uznanie vďaky tu na Slovensku, alebo aj v Izraeli Jossi Steiner, aby vyzdvihol obeť svojich záchrancov, rodinu Jána Mozoláka.

Ivan Gálik

AKTIVITA HASIČOV ZA II. ŠTVRŤROK

Členovia DHZ Krajné sa v rámci svojich možností (zamestnanie a iné aktivity), zúčastňujú na pravidelných členských schôdzach každý prvý piatok v mesiaci. Počiatočná aktivita, o ktorej sme informovali v prvom čísle týchto novín, nepoľavila ani v nasledujúcich mesiacoch. V marci sa vyrobilo prenosné oploenie, ktoré sa používa pri rôznych akciách. V apríli bol jeden zásah a to hasenie kontajnera na TKO v Matejovci. Chystali sa nákresy a plány na rekonštrukciu povaly Hasičskej zbrojnice, zaistoval sa jednotný zvolávací systém hasičov a pripravovala sa T 148 na repasáciu. Strojníci si dali za úlohu obnoviť starú – už historickú hasičskú striekačku – dvojkoľesovú PS 16 a tiež už historickú PPS 8. V tomto mesiaci vybraní členovia absolvovali strojnícke skúšky v HaZZ Nové Mesto/V. Predseda zboru, ktorý je zároveň predsedom OV DPO Myjava, sa zúčastnil na sneme DPO SR a jeden člen DHZ Krajné prevzal z rúk prezidenta DPO SR medailu „Zaslúžilý člen DPO SR“. Koncom mesiaca sme sa pripravovali na tradičné stavenie mája, ktoré sa v tomto roku podarilo spestriť podávaním stravy i občerstvenia. Taktiež bola vykonaná kontrola obecných hydrantov preventívom obce a vedúcim obecných služieb. Členovia, ktorí majú na starosti krúžok mladých hasičov, pokračovali v nácvikoch.

2. 5. 2015 sme sa už tradične zúčastnili na memoriáli Leopolda Šroma v Brne-Chrliciach, spolu s rodinnými príslušníkmi členov DHZ a zastupiteľmi obce. 15. 5. sme vykonali Informačno-metodické zamestnanie v Rudníku a deň nato sme sa zúčastnili na Taktickom Cvičení v Brezovej/B. TC bolo zamerané na hľadanie stratenej osoby. Krúžok MH sa pripravoval na prezentovanie sa pri oslave MDD a 29. 5. 2015 sa válal máj. Na zasadnutí OV DPO Myjava bolo rozhodnuté, že okresná súťaž DHZ okresu prebehne 6. 6. 2015 na Turej Lúke, prebiehali prípravy na túto akciu a to po stránke technickej, aj tréningovej zásahovej jednotky. Okresnej súťaže sa zúčastnili družstvá Krajného i Matejovca. Hasiči Matejovca obsadili pekné 6. miesto, našim sa tak nedarilo pre slabý výkon čerpadla PPS 12, ale ani 11. miesto nie je špatnou vizitkou činnosti zboru.

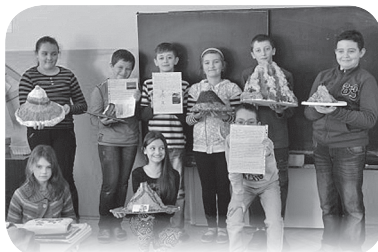
Do budúcnosti je treba venovať väčšiu starostlivosť o strojový park, aj keď úprimne povedané, náš je riadne zastaralý, ale to nemôže byť výhovorkou. V nasledujúcom mesiaci nás čaká usporiadanie II. ročníka memoriálu Janka Dlhého a dokončenie rozrobených prác.

Nedbálek Karel
tajomník DHZ Krajné

SOPKY V KRAJNOM

Okamžite po prečítaní názvu príspevku si čitateľ položí otázku: „A kde v Krajnom sú sopky?“ Nuž odpoveď je celkom jednoduchá. Modely sopiek nájdete od 9. marca v 5. triede. Do projektu z geografie sa zapojili takmer všetci piatáci a ich rodičia. Hodiny špekulovania, spoločnej práce detí a rodičov boli korunované funkčnými modelmi sopiek. Modely sú vytvorené z polystyrénu, sadry, stavebnej peny. Všetky majú aj priestor pre ocot alebo

kofolu. Určite tušíte, že do týchto tekutín patrí sóda bikarbóna alebo cukríky mentos. Keď sa obe zložky spoja, výbuch je na svete. Z útrobov sa valí „červená láva“ (zafarbený ocot).

Dnes bol v mojej práci dobrý deň. Som hrdá na svojich žiakov a na ich prácu. Určite to nebude ich posledný projekt a verím, že ich nadšenie pre geografiu neochabne.

Danka Marková

SOŠ RAKOVICE – PREZENTÁCIA 23. 3. 2015

Žiaci 9.ročníka našej školy sa mali možnosť zúčastniť prezentačnej hodiny. Túto pripravili žiaci SOŠ Rakovice pod vedením Mgr. Denisy Walther.

Deti mali možnosť získať nasledujúce informácie:

- o histórii a tradíciách SOŠ
- o študijných odboroch
 - maturitných: manažment cestovného ruchu
pracovník marketingu
 - učebných: viazač – aranžér kvetín
záhradník
- o úspechoch žiakov tejto školy v zahraničí
- o využití získaných vedomostí v praxi
- o možnostiach zahraničnej praxe a stážach napr. vo Francúzsku, Fínsku

Dvaja študenti svojimi praktickými ukážkami predviedli našim deviatakom aranžovanie kytíc a rozmnožovanie rastlín. Prezентация bola veľmi zaujímavá. Deviatáci sú už asi rozhodnutí, kam pôjdu do školy, ale možno pre žiakov nižších ročníkov to môže byť inšpirácia kam po ZŠ.

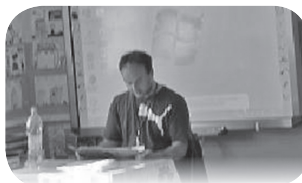
Maronová Anna

ČÍTANIE OTCOV V ŠKOLE

V druháckej triede, v triede lienok sme sa rozhodli realizovať malý školský projekt: „Čítanie otcov v škole“. Cieľom tohto projektu bolo spriemerniť deťom

chvíle pri práci s knihou a vytvoriť podmienky pre rozvoj čitateľskej gramotnosti. Deťom čítali nielen otcovia, ale mohli ich zastúpiť dedkovia, ujovia, krstní ocovia,

jedným slovom iba muži. Každé dieťa, ktorého ocino čítal v škole si vyberalo pre svojich spolužiakov knižku zo svojej knižnice. Za čítanie ocina v škole získali deti 10 dukátov od Lienky Školienky, ktoré si mohli vymeniť podľa vlastného výberu. Možností bolo veľa. Najviac sa všetci tešili na návštevu Lienky Školienky v rodine. Čítanie bolo zábavné, hodnotím ho ako motivujúce, deti sa veľmi tešili na nové príbehy. Každý

príbeh zanechal v nás veľa neopakovateľných zážitkov. Svedčia o tom aj krásne kresby, ktoré si môžete pozrieť na webovej stránke našej školy. Ďakujem všetkým čítajúcim ocinom, že si našli čas a zavítali do našej triedy. V závere veľké ďakujem patrí rodičom za darčeky, ktoré priniesli pre deti.

Triedna učiteľka:
Lubica Karliková

PREDNÁŠKA „FANTASTICKÁ CESTA“

Podľa názvu by sa mohlo zdať, že sme sa 12. 5. 2015 vydali do sveta rozprávok alebo fantastických príbehov, ale nebolo to tak. Prišli k nám zástupcovia spoločnosti pre vedu a vzdelanie Pansophia a zobrali nás na virtuálnu cestu do histórie dávnych civilizácií, ktoré svojimi vynálezmi či kultúrou ovplyvňujú ešte aj dnešný svet.

Pripomenuli sme si rôzne teórie vzniku Zeme, miesto objavenia prvého predchodcu človeka, praveké maľby v jaskyniach Lascaux a Altamira. Preniesli sme sa svetom vynálezcov kolesa a klinového písma Sumerov či svetom staviteľov pyramíd Egypťanov. Prednášajúci nás pozval aj do krajiny, ktorá kládla dôraz na harmóniu tela a ducha – do starovekého Grécka i k Rimanom s ich amfiteátrami a gladiátorskými zápasmi. Nezabudli sme ani na indiánske civilizácie: Inkov s dokonalými stavbami z veľkých kvádrov, medzi ktoré, hoci boli postavené bez použitia malty, by sa nezmestila ani čepeľ noža, a Mayov, známych hlavne na svoju dobu presným kalendárom.

Potom cesta pokračovala v „dobe temna“ – v stredoveku – v období morových epidémií, vojen i nezmyselného mučenia a popráv. Novovek bol charakterizovaný ako doba násilia, ale na druhej strane aj veľkého pokroku. Spomínal sa Napoleon,

svetové vojny aj technické vynálezy: využívanie pary, elektrickej energie, automobilov...

Prednášajúci nám však zdôraznil, že z našej súčasnej civilizácie nepretrvá okrem zlatej platničky z vesmírnej sondy asi nič. Internet, mobily ani nič podobné neprežije tisícročia, ako napríklad Divy sveta.

Prednáška bola veľmi zaujímavá. Boli do nej zapájaní aj žiaci, ktorí boli za správnu odpoveď na otázku odmenení hodnotnou cenou. Dostali sme možnosť nazrieť na históriu z iného pohľadu. Viete napríklad, ako za približne každé 3 minúty premiestnili na egyptskú pyramídu niekoľkoktonový kváder? Jednoducho využili poznatky z fyziky – o trení. Tým, že pred kváder liali vodu, odpor bol menší. Alebo pri akej príležitosti sa prvýkrát konali gladiátorské zápasy? Ako rozptýlenie smútiacich pri pohrebe.

Škoda, že prednáška trvala iba jednu vyučovaciu hodinu. Boli by sme si radi vypočuli takýchto zaujímavostí ešte viac.

žiaci 9. ročníka

RECITAČNÁ SÚŤAŽ: „PODJAVORINSKEJ PAMÄTNÍK“

V triednych kolách boli vybratí najlepší recitátori do školského kola recitačnej súťaže „Podjavorinskej pamätník.“ Dňa 31. marca 2015 zasadla porota a vybrala najlepších recitátorov do okresného kola v Myjave. Súťažilo sa v dvoch kategóriách.

Prvá kategória – prváci a druháci.

Vyhodnotenie:

1. miesto: Dominika Miková – 2. ročník
2. miesto: Eliška Krišková – 1. ročník
3. miesto: Ninka Arbetová – 1. ročník

Druhá kategória – tretiaci a štvrtáci.

Vyhodnotenie:

1. miesto: Adelka Babincová – 3. ročník
2. miesto: Svetlanka Oružinska – 3. ročník
3. miesto: Adrianka Miháliková – 4. ročník

V okresnom kole nás reprezentovali Adelka Babincová a Svetlanka Oružinska. Adelka Babincová získala 3. miesto v okresnom kole. **Blahoželáme!**

Lubica Karliková

VÝCHOVNÝ KONCERT UMELECKEJ AGENTÚRY AMOS

V piatok 24. 4. 2015 sa v telocvični našej školy konal výchovný koncert „Živá voda“. Pripomenuli sme si ním Svetový deň vody, každoročne pripadajúci na 23. 3., aj Deň našej planéty Zem, ktorá mala sviatok dva dni pred koncertom.

Už po druhýkrát nás navštívili dvaja vynikajúci muzikanti a speváci – Alek a Oliver, aby nám porozprávali o dôležitosti vody pre život človeka, o tom, ako sa máme správať k vodným tokom a nádržiam i o katastrofálnych následkoch negatívnych zásahov človeka v prírode.

Najviac na nás zapôsobilo rozprávanie o jazere v Afrike, ktoré bolo čiastočne odstavené od svojich prítokov, pretože sa na ňom malo vystať golfové ihrisko. Jazero sa zmenšilo, zostalo viac slané a viaceré živočíšne druhy v ňom vymreli. Na jeho vyschnutom dne sa v súčasnosti nachádzajú už len zhrdzavené vraky lodí.

Zaujímavé rozprávanie bolo dopĺňané videoprojekciou i interpretáciou slovenských či zahraničných piesní, napr. od Anety Langerovej,

Adama Ďuricu, Tublatanky alebo Avici. Texty piesní vždy súviseli s danou témou. Pieseň „Čo stojí lístok na Mars“ od Horkýže Slíže nám mala pripomenúť, že ak sa neuváženým správaním pripravíme o vodu a zničíme si životné prostredie, neprežijeme. Môžeme sa teda vysťahovať hoci aj na Mars.

Mladších spolužiakov zaujali najmä kvízové otázky o vode a životnom prostredí, pretože po správnej odpovedi vždy získali nejakú cenu. Potešili sa tiež, keď si mohli zaspievať pieseň „Keď si šťastný“.

V telocvični, kde sa koncert konal, vládla príjemná a uvoľnená atmosféra. Všetci sa bavili, tleskali a spievali. Aj napriek tomu, že sa rozprávalo o závažných problémoch, odchádzali sme z koncertu dobre naladení a s peknými zážitkami. Preto dúfame, že k nám muzikanti z AMOS-u opäť prídu.

A takisto veríme, že si všetci žiaci našej školy zoberú k srdcu slová, ktoré boli mottom tohto environmentálneho programu:

„AŽ KEĎ VYRÚBEME POSLEDNÝ STROM,
OTRÁVIME POSLEDNÚ RIEKU A ZABIJEME
POSLEDNÚ RYBU, ZISTÍME, ŽE PENIAZE SA JESŤ
NEDAJÚ!“

žiaci 9. ročníka

PREDNÁŠKA O SOPKÁCH

Dňa 27. 5. 2015 k nám znova prišla návšteva z Čiech. Ľudia z projektu NEPZ, teda Najbohatší ekosystémy planéty Zem, ktorí nám v minulosti rozprávali o dažďových pralesoch v Indonézii, nám tentokrát prišli povedať niečo o sopkách.

Dozvedeli sme sa, že oblasti okolo sopiek sú pred výbuchom plné rastlín, pretože je tam veľmi úrodná pôda. Zistili sme tiež, kedy, prečo a ako sopky vybuchujú.

Pozreli sme si vtipné video o tučných zvieratách ako upozornenie pre nás, ľudí, že tak dopadneme, keď budeme veľmi závislí na technológiách.

Prednášajúci nám zdôraznili, že príroda nás nepotrebuje, ale my ju potrebujeme, a preto by sme si

mali uvedomiť, že ju musíme chrániť.

Na záver bola súťaž o tom, čo sme si zapamätali z prednášky.

Vyhrala naša spolužiačka Kika

Pekníková. Všetci žiaci však dostali záložky s obrázkom orla bielozubého.

Celej triede sa prednáška veľmi páčila a tešíme sa na ďalšie, čo nás ešte čakajú.

žiačky 6. ročníka

ŠKOLA V PRÍRODE V BOJNICIACH

V pondelok 25. 5. 2015 sme sa my, druháci a štvrtáci, zobudili s vedomím, že do školy nepotrebujeme školské tašky. To bola paráda! Mali sme totiž zbalené malé kufríky a čakal nás celotýždňový pobyt v škole prírode v Bojniciach. V našej škole nás už

ráno čakala pani učiteľka Karliková a pani učiteľka Vydarená. V autobuse sa k nám pridala aj pani doktorka Náhlíková, ktorá sa veľmi dobre starala o naše drobné úrazy.

Dvojhodinová cesta do pekného hotela Hlboké, 3 kilometre od Bojníc, ubehla ako voda. Ani sme sa nenazdali a už sme bývali na 3 – 5-lôžkových izbách s kamarátmi. Na celý týždeň sme mali naplánovaný program pani učiteľkami. Poobede a hlavne večer nás zabávali animátori Dominika a Maťo. Prvý deň sme sa zoznámili s okolím. Nasledujúce dni sme navštívili zámok v Bojniciach. Prekvapila nás jeho krása. Nevyn nechali sme ani Múzeum praveku. Tu sa nám podarilo vrátiť v čase. Zhotovovali sme zbrane z kameňov a kostí, vyplnili sme vedomostný kvíz. Taktiež sme sa poobliekali ako neandertálci. Bola to zábava. Počas pobytu v Bojniciach sme nemohli vynechať zoo. V doobedňajších hodinách sme prekvapili zvieratá pri kŕmení. Pobavili nás malé levíčatá, taktiež slony, medvede i opice.

Milí čitatelia tohto článku. Videli ste už niekedy pomaľované drevenice? My sme také domčeky videli v Čičmanoch. Steny zdobili rôzne biele motívy.

V jednom domčeku žilo 4 až 5 rodín. Neboli síce veľké, ale veľmi útulné. Po návrate z Čičmian sme sa obliekli do „in“ oblečenia, vyčesali sme si vlasy a šup na módnú prehliadku. Mali sme totiž súťaž „feši chlapec“ a „feši dievča“. Každý večer nás bavili hrami a tancami naši animátori. Nechýbal ani nočný pochod či zábavné úlohy v lese. Posledný večer sme sa rozlúčili diskotékou, ktorá trvala až do noci.

Posledný deň nás čakalo balenie a upratovanie izieb. Cestu domov sme si skrátili pesničkami a pokrikmi, ktoré sme sa naučili na výlete. Už sme sa nemohli dočkať rodičov a starých rodičov, ktorí nás čakali pred našou školou v Krajnom.

Pobyt v škole v prírode v nás nechal neopísateľné pocity. Veríme, že podobné výlety nás čakajú aj vo vyšších ročníkoch.

Štvrtáci

BESEDA SO SPISOVATEĽOM BRANISLAVOM JOBUSOM

V piatok 10. apríla 2015 sme zorganizovali pre žiakov našej školy besedu so známym spisovateľom a hudobníkom, pánom Braňom Jobusom. Hudobne naladený pán Jobus predstavil deťom nielen svoje knihy, ale v krátkosti porozprával o tom, čo všetko zažil pri ich tvorbe. Besedu spestril peknými piesňami z vlastnej tvorby. Deti zaujala hra

na netradičný hudobný nástroj, ktorý bol vyrobený z rýľa. Zaujímavá beseda sa skončila veľkým potleskom a so želaním, že pán Jobus ešte zavíta do našej školy a predvedie nám niečo zo svojej hudobnej tvorby, ktorá zaujala hlavne starších žiakov.

Lubica Karliková

DEŇ DETÍ 2015

Medzinárodný deň detí si pripomínáme 1. júna už od roku 1952.

Aj naša škola pripravila pre deti program k MDD, ktorý sa konal 30. mája, keďže to bola sobota, deň vhodný na stretnutie detí, rodičov a priateľov.

Ako každý rok bola pripravená Cesta rozprávkovým lesom. Zmena nastala iba v rozprávkových bytostiach. Na deti čakal Gargamel, Tatko Šmolko a veľa šmolkov a šmouliniek. Všetci mali na stanovištiach pripravené rôzne zaujímavé úlohy, ktoré deti museli splniť a za odmenu dostali sladkosť a pečiatku.

Na konci trasy deti obdržali diplom a medailu, ako ocenenie ich snaženia.

Po absolvovaní rozprávkového lesa mali deti možnosť skúsiť svoje schopnosti pri súťažiach, jazde na koni, futbale, na skákacom hrade, trampolíne. Trpezlivejší si odstáli rad na maľovanie na tvár. Atrakciou pre všetkých prítomných bol vrtuľník, ktorý pristál na ihrisku a deti si ho mali možnosť prezrieť. Pre záujemcov bola pripravená aj možnosť sa na vrtuľníku preletieť.

Deti, ktoré pracujú v krúžku keramiky, pletenia košíkov a šikovničiek pripravili na predaj svoje výrobky. Šmolko-Kuchári pripravili pre zúčastnených občerstvenie a Šmolko-DJ pripravil diskotéku, ktorá trvala do neskorých večerných hodín.

Deti mali možnosť sa zabaviť a stráviť pekný sobotný deň so svojimi rodičmi a starými rodičmi.

Nie je to vždy samozrejmosť v dnešnom hektickom svete. Sme radi, že sme mohli svojou troškou k tomu prispieť.

Podakovanie patrí všetkým kolegom, našim žiakom, rodičom, bývalým kolegom, komunitnému centru Drahuškovo, ktorí sa podieľali na príprave a realizácii tohto dňa.

Veľké ďakujem patrí p. učiteľke Rapantovej a Tomkovej, ktoré robili dozor pri skákacom hrade a trampolíne.

Podakovanie chcem vysloviť aj sponzorom: OÚ Krajné, OÚ Hrachovište, OÚ Podkylava, Molitex p. Konečný Ján, penzión Adam Podkylava, p. Šusterová Zuzana, p. Egreši Pavol – PFA trade, p. Baran Vladimír – MAQS, p. Borovský Luboš, p. Haššanová Anna, p. Kriško Juraj, Setoop – p. Sadloň Jaroslav.

Podakovanie patrí p. Milanovi Gajarovi za bezplatné poskytnutie plochy na pristávanie vrtuľníka.

Podakovanie patrí TJ Krajné za poskytnutie vynovených priestorov na ihrisku.

Deti sú naša radosť i budúcnosť, tešme sa s nimi a hrajme, lebo ten čas, keď nás potrebujú, rýchlo ubehne.

Maronová Anna

VÝLET DO NITRY

Dňa 17. 6. 2015 sme sa my, žiaci 5. – 8. ročníka, zúčastnili školského výletu do Nitry. Išli sme spolu s pani učiteľkou Boorovou, Markovou a s pánom učiteľom Gergelom.

Po príchode na Župné námestie sme počkali na pani sprievodkyňu. Zaviedla nás ku kostolu sv. Petra a Pavla, o ktorom nám povedala rôzne zaujímavosti, a potom sme prešli k soche kniežata Pribinu, kde sme sa zasa zastavili a dozvedeli sa o jeho živote a vypočuli si legendy o jeho manželke a troch synoch.

Kúsok od sochy Pribinu sme mali možnosť vidieť sochu nitrianskeho hrdinu Corgoňa alebo Malý a Veľký seminár, v ktorom sa nachádza Diecézna knižnica, obsahujúca veľké množstvo kníh.

Pani sprievodkyňa nás ďalej zaviedla k Morovému stĺpu, ktorý bol postavený na pamiatku morových epidémií. Tam nám aj rozdala malé brožúrky s otázkami, na ktoré sme vďaka jej výkladu už vedeli odpovedať. Hneď, ako sme vyplnili prvé strany brožúrok, prešli

sme až do nádvorja Nitrianskeho hradu, kde sme si povedali, v akých stavebných štýloch sa kedysi stavali budovy. Potom sme prešli do Katedrály sv. Emeráma. Posadali sme si do lavíc, obdivovali krásne fresky a zároveň sme aj počúvali ďalšiu časť výkladu.

Z vyhliadkového priestoru hradu sme videli vrch Zobor s televíznu vežou, týčiaci sa nad Nitrou, alebo románsky kostolík v Dražovciach.

Na nádvorí hradu nás zaujali aj drevorezby stvárňujúce Poslednú večeru. Dostali sme možnosť navštíviť vnútorné priestory opevnenia hradu – kazematy – s kostrami ľudí zo stredoveku. Dozvedeli sme sa tiež, akým spôsobom sa Turkom podarilo dobyť hrad. Potom sme mali chvíľku oddych a niektorí si kúpili suveníry. Nakoniec nasledovala posledná časť prehliadky – Diecézne múzeum. Tam sme mali možnosť vidieť rôzne listiny písané hlaholikou, obrazy, prstene, kríže či kalichy z pravého zlata a striebra. Na záver sme museli uhádnuť kód, ktorým sa otvárala truhlica s pokladom – malými odmenami pre nás.

Rozlúčili sme sa s pani sprievodkyňou a zišli sme na Svätoplukovo námestie, kde sme mali hodinu rozchod. Keď sme sa napokon všetci zišli, spoločne sme nastúpili do malého turistického vláčika, ktorý nás previezol Nitrou a popri tom sme počúvali o rôznych zaujímavostiach mesta. Vláčik 20 minút stál v mestskom parku na Sihoti a my sme sa mohli vybláznit na preliezačkách, v bludiskách... alebo pozorovať živé zvieratá (kozy, daniely...). Potom sme sa vláčikom vrátili späť na námestie pred Divadlom Andreja Bagara.

Odtiaľ sme prešli do nákupného centra Mlyny, kde sme mali hodinu ďalší rozchod. Po nákupoch sme unavení, ale plní dojemov z výletu nastúpili do autobusu a vrátili sa späť do Krajného.

Výlet sa nám veľmi páčil a sme radi, že sme sa dozvedeli množstvo vecí, ktoré tí mladší z nás aj využijú na hodinách dejepisu.

Tereza Baranovičová
8. ročník

ZLATÝ SLÁVIK 2015

Každoročne sa na konci školského roka naša škola rozozvučí spevom. Znejú ľudové piesne z celého Slovenska. Tohtoročný slávik bol ozaj nezabudnuteľný.

Najlepšie výkony detí boli vyhodnotené takto:

1. kategória:

1. miesto: Natálka Vičanová – 2. ročník
2. miesto: Natálka Ochodnícka – materská škola
3. miesto: Tobiasco Šagát – 1. ročník

2. kategória:

1. miesto: Katka Kubišová – 3. ročník
2. miesto: Nikolka Vajkúnyová – 4. ročník
3. miesto: Svetlanka Oružinska – 3. ročník

BLAHOŽELÁME!

FUTBALOVÝ TURNAJ V RUDNÍKU

V pondelok 15. 6. 2015 sa žiaci 1. stupňa Základnej školy Krajné zúčastnili futbalového turnaja málotriednych škôl v Rudníku. Futbalisti si obliekli dres modrej farby. Brankár reprezentoval v zelenej farbe. Prváci a my, štvrtáci, sme si nabalili deky a nezaбудli sme ani na pitie. Našich chlapcov počas zápasov sme povzbudzovali pokrikom, tancom s mávatkami a namaľovaným transparentom „Krajné do toho!“

Čas medzi zápasmi sme si spríjemnili opekačkou. Drevo na oheň sme nazbierali v lese. Založiť a udržať nám ho pomohol pán šofér autobusu. Opekali sme špekačky. Ich chuť sme si vychutnali v tieni

stromov. S opekanými dobrotami sme sa rozdelili s našimi športovcami. Chvilu sme si spestrili na detských preliezačkách. Výlet sme ukončili oslavou 1. miesta našich šikovných futbalistov.

K víťazstvu im pomohol nielen tréner, ich šikovné nohy, pokrik, ale aj roztlieskavačky. Dúfame, že našich chlapcov úspechy v budúcnosti neopustia.

A ak chcete vidieť malých futbalistov z Krajného, tak sa pozrite do Galérie školských podujatí na stránke školy www.zskrajne.sk.

štvrtáci

Z OSLÁV DŇA MATIEK

Netradične, nie v nedeľu, ale v pondelok 13. mája 2015 sa v podvečerných hodinách zaplnila telocvičňa školy mamičkami, babičkami, žiakmi školy a obyvateľmi obce, aby si spoločne pripomenuli významný deň – Deň matiek. Deti školy pre svoje mamy a staré mamy uviazali kyticu vďaky z tancov, spevu a malých scénok ako poďakovanie za všetko, čo pre ne slová mama, babička, či starká znamenajú. Naplnená telocvičňa ich vystúpenie často prerušovala búrlivým potleskom. Na záver deti odovzdali prítomným mamičkám a starým mamám

drobné darčeky, ktoré pre ne pripravili v škole a v klube detí.

NÁVŠTEVA ILUSTRÁTORKY DETSKÉHO ČASOPISU VRABČEK A TVORIVÉ DIELNE

11. 6. 2015 – bolo to vo štvrtok. Prvákov a tretíakov navštívila akademická maliarka pani Marta Potfajová. Učí na strednej umeleckej škole. Popri tom kreslí do detského časopisu Vrabček. Vlastne, ilustruje, teda je ilustrátorka. A naše deti tento časopis odoberajú. Pani maliarka si sadla s deťmi do kruhu. Porozprávala im, čo to je ilustrácia a ako vzniká. Zaberie to dosť práce. Nestačí len krásne kresliť. Do obrázkov sa vkladajú aj texty. Ale skúsenejší ilustrátor už vie, ako na to. Deti počúvali

a mali aj otázky. Videli originály titulných strán Vrabčekov. A veľmi sa im páčili. Boli naozaj nádherné. Krásne farebné a veselé. Potom si posadali do lavíc a tvorili. Každý dostal veľký výkres s predtlačenými básničkami. Deti maľovali, vystrihovali, kreslili a lepili. A výsledok? Prekrásne práce,

ktoré si môžete pozrieť v našej škole. Máme ich vystavené pred zborovňou a druháčkou triedou. A akademické maliarky pani Marte Potfajovej veľmi ĎAKUJEME za krásne strávený čas.

NÁDHERNÉ VYSOKÉ TATRY

Snáď každý človek vie, že na Slovensku sú najmenšie veľhory na svete. Kto ich nevidel, tak o nich aspoň počul. Sú krásne, majestátne, tajomné, vzbudzujúce rešpekt. A sú naše. Tohtoročnou záverečnou vychádzkou a zároveň aj odmenou pre aktívnych turistov bol pobyt v nich. Je to vždy lotéria, dohovárať si pobyt v destinácii niekoľko mesiacov vopred. Na svojich turistických potulkách sme však získali kontakt na výborné a lacné ubytovanie priamo v centrálnej časti Tatier – v Tatranskej Lomnici. No a rozhodli sme sa to využiť.

Vo štvrtok po vyučovaní 19 turistov zo školy nastúpilo do autobusu smerujúceho do Piešťan k rýchliku smer Poprad, aby sme o ôsmej večer vošli do prenajatého penziónu Pionier. Bývanie bolo preparádne. Priestrané izby, nové postele, káblová televízia, jedáleň. Po ubytovaní sme hneď začali variť večeru, lebo sme boli hladní ako vlci. Po večeri sme šli skoro spať, lebo v piatok nás čakala ťažká vysokohorská túra. Mali sme pred sebou 23 kilometrov

tatranskej prírody s prevýšením 1000 metrov po trase Biele Vody, Chata pri Zelenom plese, Biele pleso, Chata Plesnivec, Tatranská Kotlina. Počasie ráno bolo priam ukážkové. Na krátke rukávy a 3 litre vody. Keď sme vyliezli z penziónu, okamžite nás ohúrili slnkom zaliate skalnaté končiare Lomničáku s observatóriom, Slavkovský a Kežmarský štít. Po presune autobusom nás čakalo neustále mierne stúpanie až na Chatu pri Zelenom plese – bývalú Brnčalovu chatu. Prijemné bolo to, že celá táto časť viedla v príjemnom chládku lesného porastu. Sem-tam sme aj zazreli ostré výbežky končiarov, no tá najkrajšia scenéria nás čakala v našom prvom ciele – na Zelenom plese. To bola nádhra. Číre pleso, majestátna Veľká Svišťovka, Kežmarský, Čierny, Kolový štít, strážna a vyzývavá Jastrabia veža, snehové polia a z nich padajúce vodopády, útulná chata. Neskutočné divadlo, vyvolávajúce pokoru, rovnováhu a rešpekt ako v kostole. Kochali sme sa dlhšie, ako bolo v pláne. Ale povedzme si.

Kolkokrát máme možnosť zahádzať si žabky ploskáčmi na Zelenom plese? Po výdatnom odpočinku sme sa pobrali ďalej na Veľké Biele pleso. Bolo to také hore-dole, ale na konci to bolo hodne hore-hore. Zároveň to bol najvyšší bod výšlapu. Tu sme zažili niečo neočakávané. Ďalekohľadom sme našli vrchol Lomnického štítu. Menej pozornému oku by tento bod unikol, ale skúsenostiam nášho turistického krúžku nie. Trošku sa zmenil aj charakter krajiny, vyšli sme nad pásmo lesa a nachádzali sme sa v pásme kosodreviny. Po krátkej kochavej prestávke sme pokračovali ďalej, ale to už bola pre naše vycvičené nohy brnkačka. Šli sme totiž už len dolu kopcom. S malou 200 metrovou výnimkou na Chatu Plesnivec. Po ceste sme na chodníku zbadali líščie mláďa a Marek dokonca vretenicu. Ešte som zabudol, že Katka hlásila v ďalekohľade kamzíky. No a potom sme po prudkom klesaní cez polom dorazili do Chaty Plesnivec. Toto je perfektne umiestnená chata pod skalnatými bralami a pod ňou je hlboko Dolina siedmich prameňov. Po občerstvení na chate sme už pokračovali miernym klesaním až do Tatranskej Kotliny, v ktorej sa nachádza Belianska jaskyňa. Čas na prehliadku sme už nemali. A ani chuť. Bola to krásna, no na chôdzu aj náročná túra. Jej prvé hodnotenie som si vypočul hneď po usadení v autobuse. Zrazu sa za mnou ozvalo: „Dneska som nezomrel.“ Obzrel som sa a na sedadle vzadu hodnotili deň Maťo a Marko. Strašne som sa na tom bavil a potom všetci, komu som to povedal. Tento výrok sa stal hláškou pobytu. Na druhej strane musím všetkých pochváliť, pretože sme nikoho nepočuli sťažovať sa ani fňukať. Všetci boli skvelí. Naši školskí turisti vedia, že im to aj tak nepomôže a že vôľou prekonajú všetky vzdialenosti. Ale chcel by som spomenúť Tomina a Šimona, ktorí boli na takejto turistike prvýkrát a zvládli ju bez problémov. Dokonca, keď som videl Tomáša skákajúceho ako kozliatko, tak mi ani nepripadlo, že dnes prešiel 23000 metrov. Po balíčkovvej strave sme sa už tešili na poriadnu večeru. A nesklamali sme sa. Teta Anička nás čakala s hustým slepačím vývarom, gulášom a palacinkami. Večera aj sprcha nám strašne chutili. Aj vyvaľovanie sa v posteli pri telke. Okrem starších chlapcov aj spanie. Tí nám ráno predviedli,

že v zdravom tele má byť aj zdravý tatranský vzduch a pred raňajkami nám pripravili ukážkovú rozcvičku na parkovisku pred oknami jedálne. Raňajky sme mali ozaj kráľovské – párky, špagety, kornflexy, vývar, salámu, slaninu. Guláš si s nami dala jedine Svetlanka. V sobotu sme mali už len oddychovú vychádzku. Lanovkou na Skalnaté pleso. Odtiaľto bol krásny výhľad – na Lomnický štít, Lomnické sedlo, Poprad, až po Kráľovu hoľu. Obzreli sme si pleso, hvezdáreň. Tí šťastnejší sa vyviezli lanovkou až na Lomnický štít, odkiaľ mali pri dobrom počasi krásny výhľad na celý hrebeň Tatier. My sme pokračovali okolo Chaty pod Skalnatým plesom na Zamkovského chatu. Bolo už cítiť, že začína letná sezóna. Na chodníkoch sme stretali oveľa viac turistov. Okrem Vlasty a mňa si nikto ani nevšimol, že sme tu stretli aj podpredsedu vlády a ministra zahraničných vecí pána Lajčáka. Na Zamkovského bolo strašne veľa ľudí, tak sme sa tu dlho nezdržali a pokračovali sme k Obrovskému vodopádu, ktorý nás svojimi kvapkami v horúčave ovlažil. Dorazili sme k Rainerovej chate, kde nás privítala goralská muzika. Poprezerali sme si tu staré pomôcky horských nosičov a horolezcov. Stretli sme sa tu a aj odfotili so známym a milým človekom Petrom Petrasom, ktorý je na Rainerke chatárom. Pripomínam, že každoročne na Rainerovej chate tvorí zo snehu a ľadu sochy a betlehem. Odtiaľto sme si išli pozrieť krásne Studenovodské vodopády. Keďže sa momentálne topia v Tatrách snehy, tak je v nich vody dosť, a preto sú obzvlášť dravé a výdatné. Malo to však jednu chybu, keď sme prvýkrát po fotení nespočítali deti a Svetlanka sa zostala pozeráť na aportujúce psy. Trvalo niekoľko minút, kým sme sa znova našli. Máme ponaučenie. Potom sme sa okolo Bílikovej chaty dostali na Hrebienok a pozemnou lanovkou do Starého Smokovca a domov do penziónu. V nedeľu sme sa už iba s malým stresom z meškania lokálky dostali v pohodičke domov. Bolo to krásne dobrodružstvo. A boli sme výborný tím. Deti i dospelí. Počasie nám vyšlo skvele. Ubytovanie v centre Lomnice neďaleko autobusovej aj vlakovej stanice, obchodu nemalo chybu. Ďakujem za pomoc Janke, Aničke, Jarke, Danke, Vlastovi a Marekovi. Ak to bude baviť

deti a budú fungovať sociálne balíčky, tak pôjdeme o rok do Tatier zasa. Keď som zrátal tohtoročné kilometre spolu, tak mi vyšlo, že sme prešli pešo 100 kilometrov. Spolu so mnou ich absolvovali Ninka,

Mafo, Kubo, Šimon, Martin, Janka a Marek. A ako som sľúbil, tak za sto kilometrov dostanú zlatú školskú turistickú medailu.

Milan Medved

STRELKYŇA ZUZANA REHÁK-ŠTEFEČEKOVÁ

V jedno piatkové dopoludnie k nám zavítala zaujímavá návšteva. Na besedu so žiakmi II. stupňa prišla veselá, srdečná, pekná, no nebezpečná dáma. Tou osobnosťou bola úspešná slovenská reprezentantka v strelbe, v disciplíne trap, pani Zuzka Rehák-Štefečeková. Je držiteľkou dvoch strieborných olympijských medailí z Pekingu a Londýna, majsterkou sveta, víťazkou Svetového pohára a mnohých ďalších ocenení. Porozprávala nám o svojom živote, štúdiu, priateľstvách, súťažiach, príprave, dovolenkách. So sebou priniesla svoju súťažnú zbraň, ktorú nám nielen ukázala, ale mohli sme si ju aj ochytať. Takisto sme videli skutočné medaily z olympiády, MS, ME. Tie sme si mohli dať na krk a vyfotografovať sa s nimi. Priniesla nám tiež množstvo fotografií zo svojho súkromného i športového života, súťaží, stretnutí s významnými ľuďmi športového i spoločenského života z celého sveta. Dozvedeli sme sa, že absolvovala dve vysoké školy, chystá sa študovať na tretej a ovláda 5 svetových jazykov. Popri svojej príprave a súťažiach

vo vrcholovom športe sa venuje aj charitatívnym projektom. Pomáha svojej sestre v rozvoji vzdelanosti detí v Ugande, kde podporuje základnú školu. Na záver besedy každý žiak dostal fotografiu s venovaním a podpisom. Verím, že v každom žiakovi zostal aspoň kúsok srdečnosti, cieľavedomosti a zodpovednosti od tejto úspešnej športovej strelkyne.

DÔLEŽITÉ TELEFÓNNE ČÍSLA

Tiešňové volanie (jednotné číslo – požiar, pohotovosť, polícia, záchranná služba) **112**
 Polícia Myjava: **158, 034/6212333, 034/6213333**
 Pohotovostná zdravotná služba **155**
 Lekárska pohotovosť nemocnica Myjava..... **034/6979272**
 Zdravotné stredisko –
 MUDr. Jana Gellenová..... **032/7786125**
 Lekáreň Krajné – Mgr. Eva Elková **032/7786212**
 Požiarníci:..... **150**
 OHZ Krajné: p. Bc. Pavol Macúch **032/7786128**,
 mob. **0908/503687**
 p. Rastislav Kubiš **0905/118203**
 Hasičská stanica Myjava,
 ohlasovňa požiarov **034/6212222**
 Vodovody a kanalizácie:
 poruchy v pracovný čas:
 7:00 hod. – 15:00 hod. **032/7408523**
 mimo prac. času – p. Ján Nebeský . **0907/507578**
 p. Vladimír Kováčik **0905/726213**
 p. Ing. Lubomír Galiovský **0905/358322**
 p. Ing. Peter Kubis, starosta obce..... **0908/958479**
 Čistička odpadových vôd
 p. Ján Nebeský **0907/507578**

Pohrebná služba:
 p. Branislav Mihočka..... **0918/296305**
 p. Pavol Marušic **0907/494131**
 p. Ján Nebeský..... **0907/507578**
 Pohrebníctvo Eckert Myjava..... **0908/273718**
 Evanjelický farský úrad Krajné:
 Ev. farár Mgr. Ivan Novomestský..... **032/7786191**
 Plyn: hlásenie poruchy **0850 111 727**
 Elektrina: hlásenie poruchy z celej SR... **0800 111 567**
 Povodie Váhu stály dispečing..... **033/7724590**
 Informácie o telefónnych číslach v SR..... **1181**
 Obecný úrad Krajné:
 – starosta **032/7408566**
 – sekretariát **032/7408521, 0905/777230**
 – ekonóm **032/7408524**
 – matrika **032/7408525**
 – dane a poplatky **032/7408526**
 – fax **032/7408527**
 Pošta Krajné:
 – vedúca pošty..... **032/7786120**
 – priehradka **032/7786166**
 – doručovatelia **032/7786101**

ZOBER LOPTU, NIE DROGY

Na Slovensku sa už niekoľko rokov realizuje projekt s významným názvom „Zober loptu, nie drogy“. Jeho zmyslom je dať priestor deťom a mládeži pre záujmovú, kultúrnu a športovú činnosť po vyučovaní a vo voľnom čase.

Cieľom je prevencia a ochrana tých najzraniteľnejších osobností, ktoré si svoje miesto v spoločnosti ešte len hľadajú. Prostriedkom pre realizáciu tohto projektu je organizovanie rôznych koncertov, výstav, besied so známymi osobnosťami, športových podujatí a turnajov, výletov, exkurzií... Do projektu sa zapája množstvo spoločenských organizácií, vládne inštitúcie, divadlá, športové kluby, známe tváre kultúrneho, športového, politického života, poprední herci, speváci, reprezentanti. Všetky aktivity majú jediný cieľ – ochranu a protidrogovú prevenciu, ktorá učí deti a mládež zvládnuť stresové situácie, učí asertívnemu správaniu, sebaúcte, posilňuje zdravie, potláča potrebu vytvárania umelých zážitkov prostredníctvom drog. Prijímateľmi týchto aktivít sú

inštitúcie, ktoré sa zaoberajú výchovou detí a mládeže – školy, športové strediská, záujmové útvary. Takisto naša škola sa zapája do rôznych činností a sama organizuje podujatia s uvedeným cieľom.

Som rád, že i v blízkosti školy sa nachádza osobnosť z radov dospelých, ktorá sa s touto humanitou myšlienkou stotožnila a aktívne sa zapája do projektu „Zober loptu, nie drogy“. Namiesto drog nám už loptu vzala asi 35-krát. Nakoniec sa tomu ani nečudujem, veď je vysokoškolsky vzdelaná. A každý rozumný človek si uvedomuje, že prevencia je lacnejšia, ako náklady na liečbu patologických závislostí. Z toho vyplýva, že projekt má širší rozmer a svoje si v ňom nájdu aj dospelí prijímatelia. Škola rada pomôže v prevencii, tie náklady na lopty sú malou položkou v rozpočte oproti obrovským nákladom na liečbu v zdravotníckom zariadení. Budeme organizovať ďalšie a ďalšie športové podujatia, aby sme nielen deťom, ale aj uvedenej osobnosti pomohli pri ochrane pred patologickými javmi.

Milan Medved

OZNAM

- Oznamujeme občanom, že uzávierka novín pre Krajiňanské noviny č. 3/2015 bude 31. augusta 2015, to znamená, že príspevky do Krajiňanských novín č. 3/2015 odovzdajte na Obecnom úrade v Krajnom do uvedeného termínu.
- MUDr. Gellenová oznamuje občanom, že v dňoch 29. 06. 2015 až 10. 07. 2015 bude zdravotné stredisko zatvorené z dôvodu čerpania dovolenky. Zastupovať bude MUDr. Skalická, Vrbovce.
- Úradné hodiny Obecného úradu v Krajnom:
Pondelok: 7:30 – 15:30, Utorok: 7:30 – 15:30, Streda: 7:30 – 15:30, Štvrtok: 7:30 – 17:00, Piatok: 7:30 – 14:00

SPOLOČENSKÁ RUBRIKA

VÍTAME NOVORODENIATKA

Ján Lančarič
Izabela Zmeková
Nela Gregorová

Adrian Fabian
Dominika Maslíková
Dominika Ábelová

ROZLÚČILI SME SA

Mária Otrubová
Oľga Ďurišová
Zuzana Malovicová

Eugen Malik
Ján Sedlák

POĎAKOVANIE

Chcem sa poďakovať vedeniu ZŠ s MŠ v Krajnom Mgr. Milanovi Medvedovi, pani zástupkyni riaditeľa školy a Mgr. Danke Markovej za sprostredkovanie, ľudský prístup a pochopenie za to, že mi umožnili v rámci „Aktivačných prác“ pracovať v škole a prajem všetkým načerpanie nových síl počas letných prázdnin pre ich ďalšiu náročnú prácu.

Vlasta Kodajová

GYDÁVA OBEENÝ ÚRAD KRAJNÉ

Náklad 600 ks, štvrtročne, Tlač Knihtlač Gerthofer, Zohor

Redakčná rada:

J. Hudecová – šéfredaktorka, RNDr. L. Gergel – technický redaktor,
Mgr. D. Marková, Bc. M. Matejovičová, A. Batková, Ing. Peter Kaminský

Registračia: MK SR, EV 448/08

ISSN 1339-1097